

Nuuk, 15. juli 2013

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 37 fremsender jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

(Medlem af Inatsisartut, Naaja H. Nathanielsen)

Spørgsmål:

- 1) Kan Naalakkersuisut give et oprids af den sikkerhedspolitiske rollefordeling mellem Danmark og Grønland i forbindelse med ophævelsen af nultolerancen.
- 2) Kan Danmark i tilfælde af en tvist (jf. spørgsmål 1) formelt set forhindre Grønland i at tillade brydning af radioaktive mineraler?
- 3) Hvilke nye offentlige instanser eller selskaber vil der fremadrettet være behov for, for at sikre tilsynet og kontrollen med miner der bryder radioaktive mineraler eller som videresælger deres produkter?
- 4) Hvilke forhold vil gøre sig gældende såfremt Grønland selv ønsker at sikre sig ejerskabet til alle radioaktive mineraler der brydes, uanset at der er tale om en privat mines produkt?
- 5) Er det Naalakkersuisuts vurdering, at der bør indføres en grænse for hvor tæt på beboede områder miner må etableres?

Begrundelse:

Naalakkersuisut har gentagne gange afvist at offentliggøre den færdige rapport som et enigt Inatsisartut ønskede, jf. punkt 157 på efterårssamlingen i 2012.

Eftersom det ikke er muligt at få den færdige rapport at se vil jeg anmode om at Naalakkersuisut i stedet forholder sig til de punkter det tidligere Inatsisartut fandt væsentlige. Lad mig i den forbindelse citere fra Erhvervsudvalgets betænkning vedrørende punkt 157:

”Udvalget skal slutteligt bemærke, at uanset hvilken beslutning der i fremtiden træffes om brydning af uranholdige materialer, bør det ske på et sagligt og velbelyst grundlag og med den fornødne tid afsat til debat, både blandt beslutningstagerne i Inatsisartut og i befolkningen”.

Jeg skal på forhånd bede om at samtlige spørgsmål besvares indenfor 10 arbejdsdage.